

ΕΠΩΝΥΜΩΣ

Βιώσιμη ευημερία και αλληλεγγύη

Το Μάιο του 2010, ο Ντανιέλ Κον Μπεντί είχε πει ότι «Ζητούν από την Ελλάδα το αδύνατο». Ένα χρόνο μετά, επιβεβαιώνεται ότι οι αρχικοί υπολογισμοί έχουν πέσει έξω και η αποφυγή της στάσης πληρωμών θα απαιτήσει αρκετά επιπλέον δισεκατομμύρια ευρώ πρόσθετων μέτρων και ακόμη μεγαλύτερα ποσά πρόσθετων δανείων.

Τι δεν πήγε καλά; Οι σχεδιασμοί του Μηχανισμού Στήριξης για την έκταση της ύφεσης το 2010: έπεσαν έξω και για τον πληθωρισμό (αντί για 1,9% ξεπέρασε το 4,5%). Η εισπραξη των δημόσιων εσόδων: η κυβέρνηση δεν έχει δείξει πολιτική βούληση για σαρωτικούς ελέγχους και για αυστηρά μέτρα κατά των περιουσιών που

ΤΟΥ ΜΙΧΑΛΗ ΤΡΕΜΟΠΟΥΛΟΥ*

δημιουργήθηκαν με διαφθορά και φοροδιαφυγή. Ακόμη και η τρόικα συμφιλιώνεται με την ιδέα ότι η φοροδιαφυγή θα μείνει υψηλή. Η πρόβλεψη ότι η Ελλάδα από

τα τέλη του 2011 θα επανέλθει σταδιακά στις αγορές ομολόγων διαψεύδεται πλήρως.

Η αποτυχία τους έχει σοβαρό αντίκτυπο στην κοινωνία. Η ανεργία τσακίζει, οι μισθοί συρρικνώνονται, το κόστος ζωής ανεβαίνει, όλοι περιμένουν ακόμη χειρότερα. Οι πολίτες αισθάνονται ότι οι θυσίες τους δεν αποδίδουν, η χώρα διασύρεται από βορειοευρωπαϊκές κυβερνήσεις που παραβλέπουν τις δικές τους σοβαρές ευθύνες για την κρίση του ευρώ. Με συνευθύνη της Κομισιόν, αντί για δημοσιονομική εξυγίανση, γίνεται επίθεση στην κοινωνική και περιβαλλοντική βιωσιμότητα. Τα ειστήρια των αστικών συγκοινωνιών ακρίβυναν κατά 40%, τα 2/3 του σιδηροδρομικού δικτύου έκλεισαν ή υπολειπόμενα, οι πόλεις μένουν με το 1/4 του πρασίνου που απαιτούν οι ευρωπαϊκές προδιαγραφές, καθώς η άκτιστη δημόσια γη εκποιείται, προωθούνται οι επιφανειακές εξορύξεις, τα γήπεδα γκολφ κ.λπ.

Ως ελληνική κοινωνία αναμφίβολα κρωστάμε βαθιές αλλαγές. Όμως το δημόσιο χρέος είναι αδύνατο να αποπληρωθεί στο σύνολό του. Οι όροι της απαραίτητης αναδιάρθρωσης επηρεάζονται από το οικονομικό περιβάλλον που διαμορφώνει η ευρωζώνη για τις ασθενέστερες οικονομίες. Στο τραπέζι πρέπει να τεθούν όχι μόνο θέματα επιτοκίων, επιμήκυνσης και «κουρέματος», αλλά και ζητήματα ευρωπαϊκής νομισματικής και περιφερειακής πολιτικής. Χρειαζόμαστε ένα Σύμφωνο Βιώσιμης Ευημερίας και ένα αλληλέγγυο όραμα για την Ευρώπη.

Οποιαδήποτε λύση θα πρέπει να είναι ευρωπαϊκή. Όχι μόνο για το χρέος αλλά και για την κοινωνία των πολιτών. Αυτήν που εκδηλώνει άφοβα τις διαθέσεις της απέναντι στους κενούς λόγους των κατεστημένων πολιτικών. Η κινητοποίηση, ειδικά των νέων ανθρώπων, οι οποίοι νιώθουν να τους απαγορεύουν το δικαίωμα στο όνειρο, στη δουλειά, στη ζωή, είναι ενθαρρυντική. Το ίδιο και η αποτροπή κάθε προσπάθειας καπελώματος των πρωτοφανών κινητοποιήσεων. Για τους πολίτες υπάρχει διέξοδος, όπως υπάρχει και για τη χώρα.

*Ο ΜΙΧΑΛΗΣ ΤΡΕΜΟΠΟΥΛΟΣ είναι ευρωβουλευτής των Οικολόγων Πράσινων